

Una aposta per la música en valencià

Actualment hi ha més d'un centenar de cantants i grups, més o menys consolidats, que fan música en català al País Valencià. Però quan Vicent Sengermés va posar en marxa la seua discogràfica Cambra Records, només se'n podien comptar al voltant d'una desena. Era l'any 1995 i aleshores s'anomenava La Destileria, nom que tenia el grup que havia muntat Sengermés als anys vuitanta amb una colla d'amics de Real de Montroi.

"Va ser gràcies als Tirant de Rock, als anys noranta, que em va despertar la consciència -afirma Sengermés-, i aleshores vaig conèixer la gent de Gramoxone i Obrint Pas." Arran d'aquestes coneixences es va decidir a muntar a casa seva un "estudi rudimentari", en paraules seues. La maqueta de Gramoxone Ska Band, grup de ska de la Ribera que més tard canvià el seu nom pel de Malajuña, va significar la primera gravació de Sengermés i de la seua discogràfica, a la qual ja a final dels anys noranta li canvià el nom pel de Cambra Records. "Un nom en català i més fàcil de recordar. Es tractava de la meua aportació al món de la cultura i a la construcció del país", explica l'editor i productor.

El projecte de Sengermés va nàixer com una aposta personal i compromesa amb la cultura del País Valencià per potenciar la música feta en la llengua pròpia, un compromís que encara manté i intenta dur a terme mitjançant el suport i la projecció dels nous grups que passen pel seu estudi. Allò que va començar com una afició s'ha anat consolidant fins a prendre cert grau de professionalització. Des que Gramoxone va gravar la seua maqueta, els estudis de Real de Montroi han editat més d'una quarantena de discos. Feliu Ventura seria el segon, amb el seu treball *L'única diferència* (1996). Després vingueren Els Bandidos, Pinka, Voltor, Pau Alabajos, Óscar Briz, Aljub, Rafa Xambó i Quamlibet, entre d'altres. Cantants i grups que abracen un gran ventall d'estils (música

Des de fa onze anys, la discogràfica Cambra Records de Real de Montroi (Ribera Alta) treballa amb l'objectiu de potenciar i fomentar la música en valencià. Una tasca no sempre fàcil per les dificultats i obstacles que troben aquests grups i cantants per donar a conèixer el seu treball al País Valencià.

popular, cantautors, jazz, ska, pop, rock), però que tenen en comú haver escollit el valencià com a llengua de treball. "No hi ha prou profunditat amb la música en valencià per centrar-se en un sol estil -explica el productor-, per això tenim una discografia tan diversa."

Una empresa difícil. Tot i que la música en valencià ha guanyat terreny, també és cert que en els últims anys no tenim un mercat de gran consum. El públic està molt definit i busca uns productes ben determinats. La discogràfica Cambra Records realitza entre 1.000 i 1.500 exemplars de cada disc que edita, unes xifres prou allunyades de les que assoleixen els cantants i grups dels grans circuits comercials però que per a una discogràfica menuda i que edita música per a un públic minoritari com és el de la música en valencià és tot un èxit, alhora que un repte, evidentment.

Aproximadament el 90% de les vendes dels discos que s'editen a Cambra

Records els venen els músics mateixos en les actuacions. "Als grans magatzems, no els interessa que hi haja estocs i costa molt posar un disc a les seues prestatgeries. On més es ven és als directes." Així i tot, Sengermés opina que actualment hi ha més sortida per a un grup que comence si decideix cantar en valencià que si ho fa en castellà o anglès, per la saturació que han patit aquests circuits. I la veritat és que cada any naixen nous grups en valencià i retornen alguns d'antics. "Es pot parlar d'un reviscolament", assegura Sengermés. Tot i així, la gran dificultat de la música en valencià és accedir als mitjans de comunicació i rebre suport de les institucions. De fet, aquest ha estat l'objecte de les reivindicacions que contínuament ha formulat durant els últims anys el Col·lectiu Ovidi Montllor, que aglutina els músics i cantants en valencià i als quals Cambra Records ha donat suport en tot moment en les seues protestes.

Sens dubte, els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental en la difusió de la música i costa molt posar un tema en valencià en una emissora. "No interessa als nostres oients", sol ser resposta que acostumen a donar les ràdios valencianes a Sengermés quan intenta oferir i potenciar una cançó a un ràdio. I açò es converteix en un cercle viciós. A la gent no els arriba la música i com que no es coneix, no interessa a les emissores. Segons el productor de Cambra Records, açò és "una vergonya sobretot si tenim en compte que la llei de creació de RTVV diu clarament 'd'impulsió de la llengua i la cultura pròpies'. Aquesta situació provoca que gran part dels músics valencians, encara que triomfen a Catalunya, a casa seua continuen sent uns grans desconeguts. De fet iniciatives com la de Cambra Records són poc usuals al País Valencià, la majoria de discogràfiques que es dediquen a l'edició de música en català funcionen des del Principat.

Els últims projectes. *Comptant Sargantanes*, de Sergi Contrí, i *Paisviatge* de VerdCel, són els últims treballs que han passat per la discogràfica de Real de Montroi. Vicent Sengermés es troba actualment en plena promoció del primer disc del cantant de Dénia Sergi Contrí. El cantautor de la Marina va presentar a

Els últims treballs de la discogràfica Cambra Records: *Paisviatge* (2006), de VerdCel; *Històries de Tagarins* (2005), de Quamlibet; *Comptant sargantanes* (2005), de Sergi Contrí, i *Aprenent a volar* (2005), de Voltor.

principi de març el seu primer àlbum, un treball d'intensos aires mediterranis. I per la seua banda, VerdCel acaba de presentar el seu últim treball, *Paisviatge* (2006), un disc-llibre que conjuga la música, les il·lustracions, les infografies i que, a més, pot anar acompanyat d'u-

na exposició. Un projecte integrat que ha comptat amb diferents col·laboracions, entre les quals la de l'artista Daniel Olmo Boronat, que s'ha encarregat del disseny del llibre i de l'exposició.

A més de Contrí i VerdCel, durant el 2005 Cambra Records ha editat també

L'Ham de foc i Sergi Contrí premiats

Dels onze premis que s'atorguen dins dels Premis al Món de la Música que organitza RTVV, dos van a parar aquest any a la música en valencià. L'Ham de foc i Sergi Contrí reben aquest dimecres el premi a la millor trajectòria musical i a la millor cançó en valencià, respectivament. El grup folk i el cantant de Dénia oferiran a més un concert el dia anterior, 14 de març, al Palau de la Música dins de la iniciativa de Ràdio 9 *Acústic Nou..* Es tracta d'un esdeveniment bimestral amb què l'emissora assegura que pretén "donar suport i fomentar" la música en valencià.

els treballs de Quamlibet i Voltor. Temes i melodies populars de la Mediterrània en el cas del grup Quamlibets —a *Històries de Tagarins*— i hardcore amb una dosi de consciència i diversió —al disc *Aprenent a volar*, de Voltor—.

Tots junts són una mostra representativa de la varietat de grups amb què treballa Cambra Records, tant pel que fa a estils com a la temàtica de les seues cançons. Vicent Sengermés ho té clar, amb la seua discogràfica continuarà treballant perquè la música en valencià tinga la major difusió possible. Noves apostes que demostren que la música en valencià es troba completament activa.

Anna Mateu

PIANISSIMO 2006
Carles Santos
 Dijous 23 de març - 20.15 h.

No al no

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
 INSTITUT D'ORGANISACIÓ DE MÚSICA

L'Auditori de Torrent
 Vicent Pallardó, 25 - 46100 Torrent (València)
 Tel. 961 581 977 • 961 580 952 - Fax. 961 580 951
 e-mail: info@l-auditori.cat • www.auditori.cat

WWW.ELTEMPS.CAT